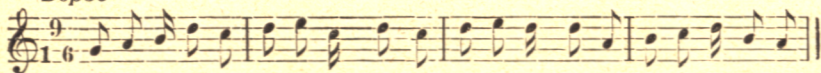

Тропай си, либе, както си тропашъ.

(Пѣе се на хоро).

188.

Бързо

Що ти се май-ка все ве-черъ ка-ра, все ве-черъ ка-ра пре-ди ве-че-ря

— „Що ти се майка все вечеръ кара,
Все вечеръ кара преди вечеря?

Дали не си й рано станала,
Рано станала, огънь наклала,
Огънь наклала, кжща помела?“

— „Та какъ да ми се мама не кара?

Че кога минешъ, минешъ заминешъ
Покрай нашитѣ равни дворове,
Съ ключове дрънкашъ, псетата дразнишъ
И съ чизми тропашъ, калдърми къртишъ.“

— „Отъ ка е била таквазъ работа,

Азъ ще ударя по други друми,

Но ще залиба и друго либе.“

— „Ходи си, либе, както си ходишъ,

Тропай си либе както си тропашъ.

Мама е стара, нека се кара,

Тя забравила млади години,

Млади години и вѣрни думи.“